

Правова основа діяльності державної виконавчої служби України

У відповідності до статті 2 Закону України «Про державну виконавчу службу» правову основу діяльності державної виконавчої служби становлять Конституція України, Закон України «Про державну виконавчу службу», інші закони та нормативно-правові акти, що прийняті на їх виконання.

У статті 19 Конституції України зазначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Відповідно до цього ст. 2 встановлено коло нормативно-правових актів, які становлять правову основу діяльності ДВС. Виходячи із юридичної сили правових норм в ієрархії нормативно-правових актів ключове місце займає Конституція України, яка встановлює загальні засади функціонування органів державної влади та їх взаємовідносин з громадянами та іншими особами і служить основою для інших законів, що становлять правову основу діяльності ДВС.

Наступними за юридичною силою нормативно-правовими актами після Конституції України є закони. Правову основу діяльності ДВС складає також досить велика кількість законів, серед яких головне місце посідають закони «Про державну виконавчу службу» та «Про виконавче провадження».

Закон «Про державну виконавчу службу» визначає основи організації та діяльності ДВС, її завдання, правовий статус працівників органів ДВС та їх соціальний захист. Закон «Про виконавче провадження» визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку.

Якщо зазначені закони повністю присвячені регулюванню діяльності ДВС, то ціла низка інших законів визначає окремі сторони їх діяльності або регламентує відносини, тим чи іншим чином пов'язані з діяльністю ДВС. Наприклад, Закон України «Про державну службу» визначає правовий статус працівників органів ДВС як державних службовців. У подібному контексті можна розглядати, зокрема, Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» частина 3 п.п. б) п. 18.5.1. ст. 18, згідно з якою у разі коли уповноважена платником податку особа заповнює декларацію за винагороду або зобов'язана здійснювати таке заповнення згідно з нормами цього пункту, то зобов'язання щодо заповнення та подання декларації від імені платника податку покладаються на державного виконавця, уповноваженого вживати заходів щодо забезпечення майнових претензій кредиторів платника податку, об'явленого в установленому порядку банкрутом. Відповідно до частини 1. ст. 43 Закону України «Про іпотеку» (Про іпотеку: Закон України від 5 червня 2003 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2003. – N 38. – Ст.313.) прилюдні торги проводяться в двомісячний строк з дня одержання спеціалізованою організацією заявки державного виконавця на їх проведення. Відповідно до ст. 308 Кодексу про адміністративні правопорушення України (Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р., введений в дію Постановою Верховної Ради Української РСР N 8074-10 від 07.12.84 // Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). – 1984. – Додаток до N 51. –

Ст.1122.) (далі – КУпАП) у разі несплати правопорушником штрафу у строк, установлений частиною 1 ст. 307 цього Кодексу, постанова про накладення штрафу надсилається для примусового виконання до органу ДВС за місцем проживання правопорушника, роботи або за місцезнаходженням його майна в порядку, встановленому законом.

Окремо слід згадати ЦПК України та Господарський процесуальний кодекс України (Господарський процесуальний кодекс України, прийнятий 6 листопада 1991 р., введений в дію постановою ВР N 1799-ХІІ від 06.11.91. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1992. – N 6. – Ст.56.) (далі – ГПК України). Зокрема, нормами глави 31-Г ЦПК України «Скарги на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи інших посадової особи державної виконавчої служби» визначено порядок провадження по скаргах на дії або бездіяльність державного виконавця. У свою чергу, відповідно до ст. 121-2 ГПК України скарги на дії чи бездіяльність органів ДВС щодо виконання рішень, ухвал, постанов господарський судів можуть бути подані стягувачем, боржникам або прокурором протягом десяти днів з дня вчинення оскаржуваної дії, або з дня, коли зазначеним особам стало про неї відомо, або з дня, коли дія мала бути вчинена.

**Дарницький районний відділ
державної виконавчої служби міста Київ
Головного територіального
управління юстиції у місті Києві**